

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף ק"א ע"א

שטף נהר את זיתיו לשדה חבירו וגדלו שם, למי שייכים?

רבין	עולא	
יחלוקו	לבעל הזיתים	בגושיהן ¹ קודם שלוש
לבעל הקרקע	יחלוקו	בגושיהן ² ולאחר שלוש

שם

המקבל שדה מן הנכרי, האם חייב לעשר גם את חלק הנכרי (לפרש"י)³?

יש קנין לגוי להפקיע	אין קנין לגוי להפקיע	
פטור (חוץ משדה אבותיו) ⁴	חייב	מקבל כחוכר דמי
פטור (חוץ משדה אבותיו) ⁴	פטור ⁵ (חוץ משדה אבותיו) ⁴	מקבל לאו כחוכר דמי

¹ וה"ה בלא גושיהם, כן מבואר בדברי תוס' ד"ה שנעקרו, שכתבו שמה שנקט גוש הוא משום תוך שלוש וכו'. הרי שלאחר שלוש אין חילוק בין אם נעקרו עם גוש לבלי. אולם הרמב"ם בפ"ד משכנים הל' י' ס"ל שכל שנעקרו בלא גוש הם לבעל הקרקע (כמש"כ בהגהת הגר"א).

² דאילו בלא גושיהם תוך שלוש אין לדון בבעלותם, היות והם ערלה ואסורים בהנאה כיון שנעקרו בלא גושיהם.

³ ד"ה יש קנין

⁴ טעם הדבר, דמפני שלא קנהו מהנכרי עד הנה קנסו אותו לעשר את חלק הנכרי, כדי שע"י יקשה עליו ויטרח ויוסיף דמים ויסלק הנכרי ממנו ויהי *ברורה* בידו - אבל לאיניש דעלמא לא קנסו, דאי רמית עליה לעשורי לא מקבל לה ולא יועיל תקנתם (רש"י), א"נ, קנסו למי שעבר על אזהרת חז"ל וקיבל שדה אבותיו מן הנכרי, כדי שתהא *בורה* ביד הנכרי, פ"י שלא ימצא מי שיקבל שדהו, וימכרנה לישראל מדמים מועטים - אבל לאיניש דעלמא לא הוצרכו לקנוס, דבלא"ה ישמע לאזהרת חז"ל שלא לקבלו מהנכרי.

⁵ כן מבואר ברש"י ד"ה יש קנין, דאם מקבל לאו כחוכר דמי פטור מלעשר אף למ"ד אין קנין, וז"ל, "ואי נמי אין קנין מקבל לאו כחוכר דמי", ר"ל שמה שהעמידה הגמ' כמ"ד דמקבל לאו כחוכר דמי הוא כדי להעמידה גם כמ"ד אין קנין. אולם תוס' בד"ה סברוה מפרשים בענין אחר, ע"י בטבלא הבאה.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף ק"א ע"א

החוכר או מקבל שדה מן הנכרי, האם חייב לעשר גם חלק הנכרי? [תד"ה סברוה]

יש קנין לגוי להפקיע (מקבל לאו כחוכר דמי) ⁶	אין קנין לגוי להפקיע (מקבל כחוכר דמי) ⁷	
חייב (מדרבנן)	חייב (מדאורייתא)	חוכר
פטור	חייב (מדרבנן)	מקבל

בבא מציעא דף ק"א סע"א ורע"ב

המשביח ביתו או שדהו של חברו בלא רשותו, האם יכול לומר לו "את שלי אני נוטל"?

איך השביח?	יכול לומר "את שלי אני נוטל"?
בנה חורבת חברו	רב ששת: לא רב נחמן: כן ⁸
נטע שדה חברו	בא"י: לא בחז"ל: מחלוקת ⁹
שטף נהר זיתיו לשדה חברו	בא"י: לא בחז"ל: כן ¹⁰

בבא מציעא דף ק"א ע"ב

לפני כמה זמן צריך המשכיר להודיע לשוכר¹¹ שהוא רוצה להוציאו מביתו בסוף ימי שכירותו?

איפה?	לפני כמה זמן?
בית בכפר	ל' יום לפני סוף ימות החמה
בית בכרך	י"ב חודש
חנויות (בכל מקום)	י"ב חודש

⁶ וזוהי שיטת ת"ק דרבי יהודה (שלא הוזכר להדיא בסוגיין)

⁷ וזוהי שיטת רבי יהודה.

⁸ ומסקינן דמחלוקת תנאים היא אליבא דב"ה. והלכה כרב נחמן.

⁹ בגמ' הובאו שני טעמים למה אין שומעים לו בכה"ג אם אמר "עצמי אני נוטל": איכא דאמרי משום ישוב א"י, וא"ד משום כחשא דארעא, ואיכא בנייהו חז"ל. וכתב הריטב"א שכל זה דוקא בהשרישו שאז שייך כחשא דארעא ויישוב א"י, עיי"ש (וברש"י ד"ה משום כחשא).

¹⁰ ושאני מנטע שלא ברשות כיון שכחשא דארעא לא עשה בידים אלא ממילא, תד"ה בשדה.

¹¹ וכן להיפך, כמבואר בסוגיין.